

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

ÖKUMENÉ KÖZÖS TEMPLOMHASZNÁLATTAL

E cikk írásakor záruló ökumenikus imahét kapcsán bizonyára sokunkban merülnek fel különböző gondolatok az ökumenéről, ennek értelméről, arról, hogy évente egy héten keresztül hallgatjuk, sőt meghallgatjuk egymást. Ezen alkalmak remélhetőleg arra jók, hogy ne érezzük a másikat oly idegennek, csodabogárnak, egy másik bolygóról jött úrlénynek vagy éppen egy elvetemült ellenségnek. Remélhetőleg ez utóbbin már rég túl vagyunk.

A Római Birodalom széthullását követően az európai nemzetek megtéréseivel, a kereszténnyé vált Európában természetes volt kereszténynek lenni. Mindenki beleszületett.

Majd jött a nagy nyugati egyházszakadás, melytől kezdve önmaguk és a másik meghatározásaként lettek az ilyen, meg olyan egyházak. Ami akkor kettétört, azóta az évszázadok alatt tovább aprózódott, hogy Krisztus nevében szinte Krisztus nélkül tudjanak egymásra köpködni és egymást gyilkolni a Krisztus által megváltottak. A keresztény létezés biztonsága oly természetes volt számukra, mint a levegő, ami betölti a világot és ezt úgy pazarolhatták, ahogy csak akarták. Ezért aztán pazarolták is rendesen azt az életadó energiát, ami Krisztus Testét, az Egyházat folyamatosan megújítja, elevenné teszi, nem gondolván arra, hogy valójában Krisztus Testét rombolják ezzel, még, ha mindegyik fél úgymond jó

szándékkal is tette, amit tett a másikkal szemben.

Most, a XXI. század elején itt állunk egy szétesett, erejét veszített, majdhogynem csak az emlékeiből élő kereszténységgel.

Közben a világ a szétszakítottságot folyamatosan kihasználja velünk szemben, és minden alkalmat megragad az ellenünk induló támadásra.

A keresztény egyházak Európa szerte – nem túlzás – százsámra adják el templomaikat, hogy üzleteket, kulturális tereket, bicikliző csarnokokat alakítsanak ki bennük vagy éppen mohamedán központot, csak azért, mert keresztények már nem lépik át küszöbüket azért, hogy Istent dicsérjék! Hová lettél keresztény Európa?!

Krisztusban való megmaradásunk és az Óbelőle fakadó közösségeink,

vagyis az egyház megmaradása nem tűrheti tovább azt a „luxust” amit eddig a keresztények egymással szemben elkövettek. Ahhoz, hogy ebben az istentelen né váló világban hiteles keresztényként tudjunk élni, a tendenciát meg kell tudni fordítani, hogy a szeretetben megélt Krisztus-kapcsolat egy másik kereszténnyel megélt szeretetkapcsolattá tudjon alakulni.

Ennek jegyében apró lépésként megállapodás jött létre a néhány lelket számláló nagytarcsai református közösség lelkésze, *Esztergály Előd* és *Görbe Jó-*

Tartalom:

Disznóvágás a plébánián	2
Hittantábor meghívó, Harangszó	3
Olvasólámpa: A világ világossága ..	4
Gondolat-olvasó a szentmiséről	5
Karitás, Gyertyaszentelő	6
Ki(s)olvasó	7
Jézus nyomában a Szentföldön.....	8

zsef kistarcsai plébános atya között arról, hogy minden második vasárnapon református istentiszteletet tarthassanak a Bosco Szent János római katolikus templomban. Templomunkat már tavaly november óta használjuk közösen. Így nem marad ki vasárnap úgy, hogy ne hangzana el Istenünket magasztaló imádság katolikus templomunkban.

A nagytarcsai reformátusok éveken keresztül az evangélikus templomban tartották istentiszteleteiket a kistarcsai lelkész, *Riskó János* vezetésével minden második vasárnap délutánján. Miután a református egyház új lelkészt helyezett ki a csömöri és nagytarcsai hívek gondozására, lehetőség nyílt számukra dél-előtti időpontban megtartani istentiszteletüket. Ezt azonban az evangélikus templom vasárnap délelőttönkénti foglaltsága miatt nem tudták megoldani.

Ekkor jött létre a kapcsolat József atya és a lelkész úr között. A templom közös használata azóta is gördülékenyen, és ami a lényeg, feszültségmentesen történik. Igaz, eleinte kételkedve és gyanakodva fogadtuk a szándékot: még, hogy katolikus templomban református istentisztelet!

Az Egyházat érintő, fentiekben felvázolt nagyleptékű folyamatban ez a helyi kis esemény igen apró lépés, azonban annál fontosabb, mert minden megújulás személyekre bontva lélektől lélekig haladva tud elindulni és célba érni.

Farkas István

DISZNÓVÁGÁS A PLÉBÁNIÁN

Január 14-én reggel éles visitástól volt hangos a plébánia. Disznót vágunk! Egy több, mint 200 kilós malac(ka) volt az áldozat.

Rengetegen sűrögtek-forogtak az udvaron. Több üstben főtt a finomabbnál-finomabb disznóság. Húsleves a friss csontokból, abált húsok a hurkához, töpörtyű. Benn addig a sok szorgos asszonykéz elkészítette a töltött káposztát. Hatalmas lábosban főtt a finomság. Kinn a garázsban a böllér, *Kohajda Péter* vezetésével pedig bekeverték, majd töltötték a kolbászt, a véres- és májas hurkát. Olyan sok anyagból dolgoztunk, hogy aznap bátran mondhattuk: Itt ma kolbászból fonjuk a kerítést! 300 méter bél is kevés volt a sok töltelekhez.

A munkák jelentős részéből a gyerekek is kivették a részüket. Felnőtteket megszégyenítő ügyességgel és gyors-

sággal töltötték a kolbászt, kötötték a hurkát. Egész délelőtt dolgoztak.

Fél egy körül szép lassan érkeztek az idősebbek az ebédre. A közel 80 fő-

labbaknak volt a disznótor. A templomból szinte mindenki átjött a plébániára, zsúfolásig megtelt a lenti két terem. Ismét szólt az élő zene, amit a kisebb gyerkőcök nagyon élveztek. A vacsoránál a levesből egy kanállal sem maradt és a töltött káposzta is majdnem mind elfogyott. A hurka és a kolbász eleve óriási mennyiség volt, így a megsült maradékokból mindenkinek jutott haza is egy kicsi. Fogyott a bor, a pálinka is bőven, ahogy ilyenkor ez kötelező is, de a sok finom hozott süteményből is alig-alig maradt egy pár.

Az egyházközség nevében köszönjük mindenkinek a sok segítséget, a fáradságos munkát, a sok felajánlott süteményt!

Támogatóink:

Dr. Csizmadiné Fekete Zsuzsa, Hutter Pál, Krisztián Károly, Barabás Éva, Simándy József Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény konyhája, Városi Önkormányzat Cs. K. B.

re megterített asztaloknál szinte egy hely sem maradt. Ebéd után fergeteges nótázás kezdődött, melyhez *Kohajda Tamás* adta a talpalátót. Volt, aki még táncrea is perdült.

A délutáni összepakolás után készültünk az estére, hiszen a 6 órás mise után a fiata-

HITTANOS TÁBOR

Ezen a nyáron ismét lehetőségünk nyílik a plébánia szervezésében hittantábor megrendezésére. Nagy szeretettel várjuk 8 éves kortól azokat a gyerekeket, akik szívesen töltenének egy hetet közösségünkkel.

Ha gyermekük szeretne részt venni a táborban, akkor jelentkezési lapot lehet kérni a sekrestyében és a hitoktatóktól, és 12.000,-Ft előleg befizetésével leadni. Szeretnénk, ha anyagi okok miatt senki sem maradna le a táboro-

©Angelico www.angelico.hu

A tábor helyszíne Pusztafalu lesz.

Az ország egyik legszebb táján, a Zempléni-hegység szívében, a füzéri vár árnyékában található az Öregbence Turistaház (www.oregbence.hu). A környéken rengeteg látnivaló van, amit gyalogszerrel is felfedezhetünk. Az utazás autóbusszal történik, naponta 3 étkezést biztosítanak a szálláshelyen részünkre. A részvételi díj tartalmazza az utazást, szállást, étkezést, valamint a programok költségeit.

Hittantábor időpontja: 2012. július 21-27. Szombat reggel indulunk és péntek este érkezünk vissza.

A tábor költsége: 24.000,-Ft/fő, melyet két részletben kérünk befizetni!

Jelentkezési határidő és első részlet befizetése **február 29.** A második részlet befizetési határideje: **június 16.**

zásból, ezért, ha ilyen irányú segítséget szeretne kérni, keressen meg személyesen, hogy segíteni tudjunk.

A táborozással kapcsolatban **szülői értekezletet** tartunk 2012. június 15-én 19 órakor a kistarcsai plébánia közösségi termében, ekkor ismertetjük a tábor programját is.

A szülői értekezletről külön értesítést küldünk minden szülőnek, ezért kérjük, mindenki írjon a jelentkezési lapra e-mail címet!

A táborozással kapcsolatban szívesen állok a szülők rendelkezésére a 06 (70) 225-3060 telefonszámon, vagy a **mehes.zsuzsanna@gmail.com** e-mail címen.

Méhes Zsuzsa táborvezető

HARANGSZÓ

Amikor csak tehetem, meghallgatom a Kossuth rádióban a déli harangszót. A pár mondatos ismeretterjesztésen túl a sokféle, sok helyről érkező, szívet-lelket körülsimogató hang megállásra készlet a napi tevékenységben.

A déli harangszóval kapcsolatban leginkább a nándorfehérvári győzelem kerül szóba, teljesen jogosan. Azt, hogy őseink mekkora áldozatot hoztak – a ma oly büszke, de igencsak feledékeny – Európáért, alig lehet néhány mondatban elmondani. Az évszázadok során, ahogy délben hömpölygött a sokat szenvedett Kárpát-medence felett a harangszó, ahogy a kis falusi haranglábakból induló csengő hangok beleolvadtak a katedrálisok tornyaiból kizúduló hangokba, az mást is jelentett. Jelentette azt a mozdulatot, amellyel nagyanyám sok más asszonnal egy időben felegyenesedett a munkából és keresztet vetett, sok férfi levette kalapját és megpihent arra a rövid időre, amíg szólt a harang.

Nem csak a delet jelzik a harangok. Hívják az embert templomba, elkísérik utolsó útjára, elnémulnak mély gyászukban nagypénteken, hogy azután annál diadalmasabban hirdethessék a feltámadást. Sokan nem tudják, hogy régen a félrevert harang nem csak a tüzet jelezte, hanem azt is tudták a hangjából az emberek, hogy férfiert vagy nőért, fiatalért vagy öregért szól a lélekharang.

Így gondoljunk a harangokra, ha a tülekedésből, harsány hangzavarból kiszűrődik egy harang hangja.

Sz. Lászlóné

XVI. BENEDEK: A VILÁG VILÁGOSSÁGA

A pápa, az egyház és az idők jelei

Több, mint kinyilatkozás, személyes vallomás: őszintén a modern egyház mai gondjairól, a nők szerepvállalásáról, a cölibátusról, a szexualitásról és a papságról, a Holokausztról, a Vatikánt érő támadásokról...

Hivatalban levő magas rangú egyházi vezető talán sosem beszélt ennyire nyíltan és részletesen az egyház és a világ viszonyáról, mint XVI. Benedek, a most magyar nyelven is elérhető, külföldön már szenzációként kezelt, nagy sikernek örvendő könyvében.

A katolikus egyház mindenkori vezetője, a pápa, eddig elsősorban súlyos enciklikákban, pápai körlevelekben közölte a világgal gondolatait. Valljuk meg: a teljes nyíltság és személyesség még az ezen a téren amúgy úttörőnek számító II. János Pál sajátjának sem volt nevezhető. A világ viszont változik, és benne változik a katolikus egyház is. Maga a tény, hogy a pápa könyvet jelentet meg, jelzi, hogy az egyház komolyan gondolja a modern világgal való kommunikációja megváltoztatását, XVI. Benedek pápa Peter Seewald újságíróval közölt rendkívül személyes gondolatai pedig ma még tényleg szenzációszámba vehetők. XVI. Benedek világi kérdésekre is válaszol, nemcsak Isten dolgaiba avat be bennünket. A könyv egy hosszú beszélgetés lenyomata, amelyre Castel Gandolfóban, a pápa nyári rezidenciájában, 2010. július utolsó hetében került sor, újságíró és interjúalanya hétfőtől szombatig beszélgetnek.

Peter Seewald egyházzal foglalkozó német újságíró, és mint ilyen, persze régóta ismeri Joseph Ratzinger bíborost, két kötetre valót beszélgettek már. Ám most más a helyzet, Ratzinger bíboros immár a legfőbb pásztor, ő XVI. Benedek pápa. Viszont a köztük levő őszinte diskurzus megmaradt, fájdalmas ügyekről, a holokausztról és a szexuális visszaélésekről éppúgy szót váltanak, mint a leginkább támadott katolikus tanításokról. A pápa néha ta-

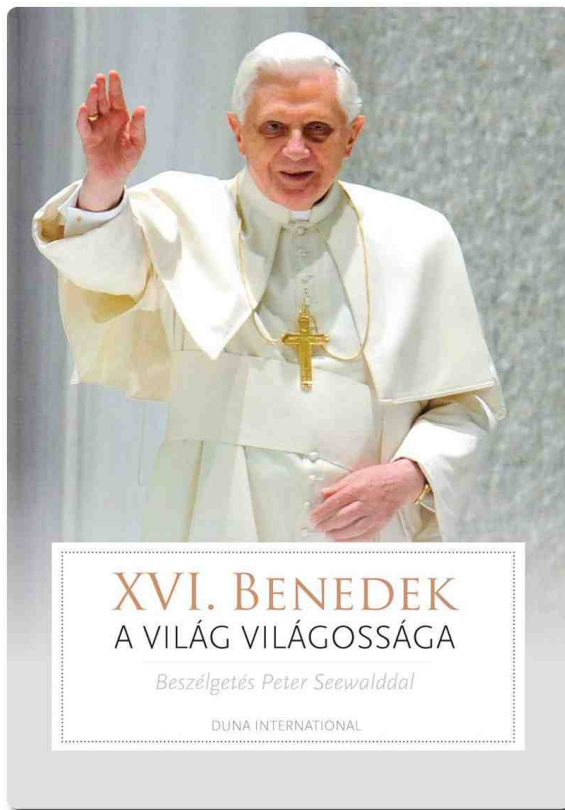
lán diplomatikusan, de nem tér ki egyetlen kérdés elől sem, és ez az talán, amiben a könyv valóban egyedi. Fordulópont ez a pápai kommunikációban, egy olyan egyház üzenete, amely igyekszik megérteni a változó világot és a változó híveket is, félretéve a tabukat és nyíltan vállalva a véleménynyilvánítást arról is, ami kellemetlen. A nők pappá szenteléséről azt tartja, hogy azt nem tehetik meg, mert az Úr adott formát az egyháznak a Tizenket-

nem az embert is, minden kétségével és minden személyes gondolatával együtt. Megtudjuk azt is, hogy a német pápa messziről jött, nem akart püspök lenni, nem akart prefektus lenni és nem akart pápa lenni. Viszont élvezte elődje, II. János Pál pápa jóakarátát, aki nem is engedte el maga mellől, de az utolsó találkozásukkor már nem tudtak szót váltani, egy kézszorítással búcsúztak el egymástól. Beszél a terveiről, olyanokról is, amelyek még ma is nehezen kivitelezhetőnek tűnnek, azt sem zárja ki például, hogy egy nem túl távoli időpontban találkozhat a moszkvai pátriárkával.

A könyv Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek személyes ajánlásával kerül most a magyar olvasók elé a Duna International Könyvkiadó jóvoltából. A magyar Katolikus Egyház feje maga is úgy látja, hogy ez a kötet már létezésében is az új idők jele: egy olyan személyes üzenet, amely az evangéliumot mindenkinek „házhoz viszi”.

XVI. Benedek törekszik az egész evangéliumot hirdetni, ennek tanúságát adják mind pápai megnyilatkozásai, mind a Názáreti Jézusról szóló monumentális munkája. Mindeközben látja és értelmezi korunk jeleit, engedve, hogy Krisztus fénye vessen rájuk világosságot. Aki e kötetet olvassa, számos aktuális és nehéz kérdésre kaphat őszinte és végiggondolt választ. Megértheti, hogy a hívő gondolkodás nem megkötözi, de szabaddá teszi az emberi értelmet, és olyan végső igazságra vezetheti el, ahová önerejéből képtelen lenne eljutni. Ez a könyv maga is az idők jele. Jele annak, hogy az egyház elkötelezetten törekszik megvalósítani Krisztustól kapott küldetését: elvinni az evangéliumot mindenkihez. Kívánjuk, hogy minden olvasó így tudja érteni e kötet gondolatait, erőt és ösztönzést merítsen belőlük, s az ő szívében is felragyogjon a világ világossága.

Duna International Könyvkiadó

tóval, viszont ezt nem érzi hátrányos megkülönböztetésnek, mert „annyi nagyszerű, jelentőségteljes funkciójuk van a nőknek az egyházban.” A pápa szerint a homoszexualitás sem összeegyeztethető a papsággal, mert „akkor a cölibátusnak, mint önmegtartóztatásnak sincs értelme...”

Ha van könyv, amiből majd mindent megtudhatunk a pápaságról, akkor ez az a könyv, bár Benedek pápa többet is tesz, mint a munkájáról beszél. Elárulja azt is, hogy személyesen mit gondol ma a világról, sőt, a saját véleményét is arról, ahogy a világ látja egyházát. Nem csak az egyházfőt láthatjuk, ha-

A SZENTMISÉRŐL

A II. Vatikáni Zsinat határozatai közt olvassuk:

A vasárnap, vagyis az Úr napja a legősibb ünnepnap. Ezt kell a legnagyobb nyomatékkal a hívek vallásos gyakorlatába ajánlani, és azon kell lenni, hogy egyúttal ez legyen az öröm napja és minden munkától való szünet napja! Ezen a napon kötelesek a Krisztusban hívők összejönni, hogy Isten igéjének meghallgatásával és az Eucharisztia vételével megemlékezzenek az Úr Jézus szenvedéséről, feltámadásáról, így hálát adjanak Istennek, aki őket újjászülte az életreményben, Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által!

Vallási életünk 2000 éve alatt szebbnél szebb ájtatosságok alakultak ki: litániák, keresztutak, rózsafüzérek, vecsernyék, búcsújárások stb. De egy sem kötelező, csak ajánlatos! Nem így a szentmise. Az Egyház ezt nem bizza a hívek kedvére. Minden 7. életévét betöltött egészséges, katolikus kereszténynek súlyos bűn terhe alatt kötelező vasár- és kötelező ünnepnap a szentmisén való *személyes részvétel*. Nem elég a tévében, rádióban közvetített szentmise követése *részt kell venni a teljes szentmisén*, elejétől a végig. A zsinat tanítja: *A szentmise mintegy két részből tevődik össze: az Ige és az Eucharisztia liturgiájából. De ez a két rész olyan szorosan kapcsolódik össze, hogy egy egységes istentiszteleti cselekményt alkot. A lelkipásztorok buzgón tanítsák meg a híveket, hogy vasárnap és a parancsolt ünnepeken, a teljes szentmisén vegyenek részt!*

A régi erkölcsstanok hangsúlyozták, hogy a szentmise hanyagságból történő elmulasztása halálos bűn. Pontosan kicentizték, mennyi elmulasztása bocsánatos, mennyi pedig a halálos bűn. A hívek ebből azt szűrték le, hogy egy kicsit lehet késni a szentmiséről. A Zsinat erről már nem beszél. Inkább azt hangsúlyozza, hogy kezdettől a vé-

gíg ott kell lenni. Eszerint pedig *nem szabad elkésni, sőt ajánlatos pár perccel előbb megérkezni a templomba*, hogy legyen idő az áthangelődésre.

Az érvényes szentmiséhez szükséges a *szándék és a figyelem*. Mert aki végigaludta, az nem vett részt szentmisén. Aki csak azért megy, hogy orgonaszót halljon vagy mást kísér el, az sem. Aki azért jött, hogy a templom művészi értékeit lássa, de nincs szándékában részt venni a szentmisén, nem tett eleget a parancsnak. De az sem vesz részt a szentmisén, aki végig rózsafüzérez, vagy más ájtatosságot mormol magában (ha hangosabban, akkor még a szomszédjait is zavarja vele).

Fontos a figyelem is, hogy az eszünk ne járjon máshol, hanem bekapcsolódjunk a közös énekbe, imába. Együtt imádkozzunk a hívekkel, de a pap által mondott szöveget nem kell mondanunk. Ne forgassuk fejünket minden ajtónyílásra, hogy kik késtek el. Lehetőleg minél közelebb ülünk az áldozati oltárhoz. (Régen előre nem ülhettek a nagy bűnösök. Ennek maradványa az, hogy sokan ma is hátul bujkálnak!) *A szentmise alatt nem beszélgetünk másokkal, nem köszöntünk másokat, nincs kézfogás, pusziváltás. A templomba belépve keresztet vetünk a szenteltvízbe mártott jobb kézzel, majd mielőtt a padba ülénk, ránézünk a szentségházra és térdet hajtunk. Leülünk a helyünkre és imádságba, elmélkedésbe kezdünk, a padszomszédal nem ekkor beszéljük meg a napi történéseket, recepteket sem itt kell cserélni, és a prédikációt sem kell kommentálni.*

Hogy ne késünk el, induljunk időben. Erre figyelmeztet a kettős harangszó. Az első (fél órával a kezdés előtt): készülj és indulj, a második: légy ott! Mise végén pedig nem illik kifelé indulni addig, míg a pap az oltárnál van, mert tiszteletlenség.

Befejezésül egy részlet *Barsy Irma* naplójából:

„A heti munka után legszívesebben délig hevernél, újsággal vagy könyvvel a kezeden. Hideg, szeles, barátságatlan az idő, jó ilyenkor a fűtött szobában. Nyári hőségben kirándulni hívnak, vagy a strand örömeit szeretnéd élvezni. De lehet, hogy csak egy régi halasztott levelet szeretnél megírni, kivasalni ruhádat, valami finom tésztát sütni, rádiót hallgatni, televíziót nézni. A délután a családé, a vendégé. Titokban egy kicsit alkudozol önmagaddal. Fel kell öltözni, kimozdulni hazulról, fagyban, hőségben... de ne szólj egy szót sem, képzeld magad a miséző pap helyébe, télen is fedetlen fővel, nyáron is nehéz miseruhában. Aztán mégis elindulsz a szentmisére, mert ez az egyház parancsa. Belépsz a templomba, keresztet vetsz, és valahogy minden rendbe jön. Krisztus kísérti elötted szerető szívét: jöjjetek hozzám mind, akik megfáradtatok... Csupa ragyogás, szépség vesz körül, ősi dallamok áradása, orgonabúgás, tömjénillat feledteti veled a napi gondokat. Felolvassák a napi evangéliumot, és mintha éppen neked szólna. Beszél a pap: értékes gondolatok termékenyítik meg a lelket, melyekre még visszagondolsz a nap folyamán. Énekelsz, beleolvadsz egy nagy közönségbe, minden gondod kívül marad, és nem is érted, miért indultál útnak oly nehezen. Uram, nem vagyok méltó... Hát nem. Csakugyan nem vagyok méltó. De az Úr Jézus kezével felemel. Boldogságérzet fog el a kis hópehely ostya láttán... Ha akarod, tiéd is lehet. Csak oda kell térdelned a gyóntatószékbe. Nem Istennek van szüksége a te gyónásodra, mert ő mindent tud. Neked van rá szükséged, hogy szembenézz önmagaddal. Ki kell húzni a szálkát ujjadból, mert ha benne marad, elgennyesedik. Megáldozol. Micsoda boldogság részese lenni az évezredek áramlásnak, titkos szent sugárzásnak, Krisztusnak! Mintha a súlytalanság állapotában lennél. A gravitáció megfordul: nem a Föld, hanem a magasság vonzását érzed. És áldod is az édes parancsot, amely ide elhozott.”

Csicsiri Ferenc

KARITÁSZ HÁROM PERC – AZ ELMÚLT EGY ÉVRŐL

Újra itt az évkezdés, már itt vagyunk a farsangi időszakban. Egyházközségünk, és a kistarcsai karitás csoport ismét bálra készül. Az idei este szervezésének közepette óhatatlanul végigszaladnak a tavalyi első karitás bál emlékezetes pillanatai, emlékei. A második bálunkra készülve a számvetés idejét is éljük. Mi történt az elmúlt évben? Mivel sikerült meghálálni, megszolgálni azt a bizalmat, amit a kistarcsai hívektől a múlt évben, többek között a jótékonyági bál bevételével kaptunk? Boldog szívvel gondolok azokra az eseményekre, amiken a karitás csoport – ennek a támogatásnak köszönhetően – tevékenyen részt tudott venni. Így ott voltunk, amikor a húsvéti tartós élelmiszer gyűjtés során a beérkező adományokat kipótólva 40 család számára sikerült összeállítanunk egy-egy csomagot, melyek szétosztásában segítők tevékenyen részt vállaltak. Ott lehettünk 2011-ben az el-

ső áldozáson is, ahol a gyerekeket a szentség felvételének emlékeként, a közös imára serkentő Szent Család szobrociskával ajándékozhattuk meg. A család évében, erre különös figyelmet fordítva, egy rászoruló család számára lehetővé tettük, hogy egy egyházközségi lelkigyakorlaton térítésmentesen vehessenek részt a szülők és a gyerekek egyaránt. Nyáron is sikerült az egyházközségünk gondoskodó szeretetét közvetítenünk azon családok felé, akiknek gyermekeit sikerült eljuttatnunk hittanos és karitás táborokba. A részvételi költség magunkra vállalásával így hét gyermek számára sikerült közvetítenünk azt a krisztusi szeretetet, melyet a strand vízében, a melegítő nap mosolyában és az önfeléd, boldog együttlétben élhettek meg. A Mária Légió helyi csoportjával az alakulástól kezdve nagyon szoros a kapcsolat, így nem lehetett kérdés, hogy a templomunkat majd két hónapig díszítő ván-

dorszobor szállításában segítséget nyújtunk. Az adventi ruha, és immár játékgyűjtés idén is része volt az ünnepvárásunknak, aminek eredményeként több, mint 15 zsák ruhát és játékot oszthattunk szét helyben, illetve juttathattunk el, köszönetünket kifejezve az adventi lelkigyakorlatért, Veres Sándor atyához és a homoródkarácsonyfalvi nélküli testvéreinkhez. Mindezek mellett pedig lehetőségünk nyílt egy olyan tartalék megteremtésére is, amivel kritikus helyzetekben az egyházközségünk rászorulóinak tudunk a jövőben segítséget nyújtani.

A 2011-es év emlékei inspirálnak és köteleznek, hogy a krisztusi tevékeny szeretetet még több rászoruló testvérünkhöz tudjuk eljuttatni. Ennek lehetőségeit idén még nagyobb elszántsággal fogjuk keresni. Ehhez a munkához nyújtott eddigi segítséget is szeretnénk megköszönni és kérni is az idei bálunkkal, melyet február 11-én, szombaton 19 órától a Csígházban tartunk.

Lengyel Dávid

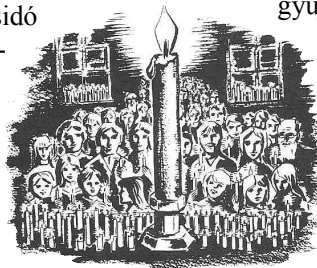
Az anyaszentegyház minden évben élénk állítja Jézus

GYERTYASZENTELŐ BOLDOGASSZONY ÜNNEPE

életét, gyermekkorától a mennybemenetelig. Így szent élete előttünk ragyog, és követésre ösztönöz miket.

Február 2-án Jézus bemutatásának ünnepe a templomban. A zsidó törvény szerint minden asszony, akinek fiú gyermeke született, negyven napig nem mehetett a templomba. Igaz, a Szűzanya nem lett volna e törvény alá rendelve, hiszen Isten kiválasztotta volt, ő azonban nem akart kivétel lenni. A templomban lévők semmi különösöt nem láttak Szűzanyában és Jézusban. A Szentlélek külön ajándéka volt, hogy az öreg Simeon felismerte Jézusban a világ Megváltóját.

Amint kétezer évvel ezelőtt Mária átadta Jézust az öreg Simeonnak, úgy adja ma az anyaszentegyház Jézus tanítását, kegyelmét, Szent Testét. Ezeket az ajándékokat azért kapjuk, mert Isten meg-

ajándékozott minket egyszülött Fiával, Jézussal. A gyertyaszenteléssel az egyház figyelmeztetni akar bennünket. Emlékeztetni akar a karácsonyi gyertyagyűjtésre, amikor Isten a Föld gyertyatartójára helyezte a mi Urunkat, Jézus Krisztust.

Gyertyaszenteléskor égő gyertyát kapunk kezünkbe. Nem azért, hogy véka alá rejtjük, hanem Mária-hoz és Simeon-hoz hasonlóan a szívünk oltárára helyezzük. Figyelmeztetést is kapunk: „Ti vagytok a világ világossága.” A megszentelt gyertya keresztény méltóságunkra is figyelmeztet bennünket. Ezt kell, hogy igazolja mindennapi életünk.

Az égő gyertya fényénél tegyük fel a kérdést: hogyan ég életünk gyertyája? A bűn ravatalán, vagy a szeretet oltárán? Ha a bűn ravatalán, akkor eltékozoljuk életünket. Ez a tűz pusztít, rombol egyént és közösséget. Ha a szeretet oltá-

rán, akkor nem élünk hiába. Akkor életünk csonkig égő gyertyáját átmenthetjük az örök élet fényére.

Honnan az ünnep elnevezése? Miért Gyertyaszentelő? Miért nem Boldogasszony ünnepe? Hiszen Szűzanya viszi Gyermekeit. A különös elnevezés onnan van, hogy e napon gyertyát szentelnek. Vajon miért? Valamikor Rómában ilyenkor ünnepelték a hadisten, Mars édesanyját. Égő fáklyákkal járták a várost, és dicsőítettek egy nem létező, kitalált személyt. Ezt az ünnepet akarta az egyház megszentelni, amikor Jézusra emlékeztető gyertyát ad hívei kezébe. A gyertya jelképezi Jézus személyét. A viasz jelenti Jézus emberségét, a láng pedig istenségét. Őt köszöntjük az ünnep himnuszával. – Áldott öreg, siess, örülj, / az ígértet beteljesült. / Hirdesd: a fény eljött közénk, / világ világosságaként. // Szent Szűz mutasd be gyermeked, / Isten Fiát: szülöttedet. / Áldozd fel életünk helyett, / ki életünk világossága lett. /

Somlai József, ny. plébános

REJTVÉNY

Találd ki, milyen fogalmak betűit kevertük össze, és megtudod, milyen Boldogasszony-ünnep van február 2-án.

GALANY

ZÁYEGH

BTLEEEHM

SZÁLTOR

LOSTOPA

ATNYILKOZTASÁTKI

AKRÁIRTÁP

SISMEÁS

Uzséj

TNZES

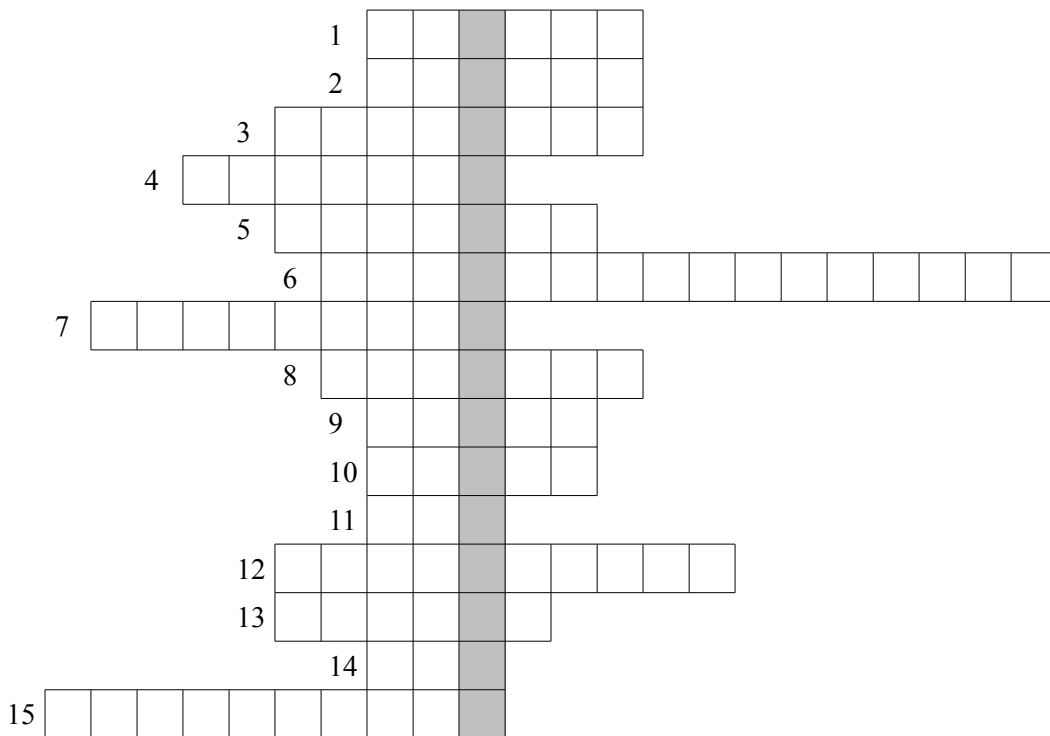
NŰB

SZTÉMIRIUM

ÓFEZSJ

ÁLP

KEESZLERTŐ

GAZDAG ERZSI:

ITT A FARSANG

Itt a farsang, áll a bál,
keringőzik a kanál,
Csárdást jár a habverő,
bokázik a máktörő.

Dirreg, durrog a mozsár,
táncosra vár a kosár,
A kávészem int neki,
míg az őrlő pergeti.

Heje-huja vigalom!
habos fánk a jutalom.
Mákos patkó, babkávé,
értük van a parádé.

SZÍNEZŐ

Az Ki(s)olvasót összeállította:
Csonkáné Kisréti Boglárka

Szentmisék rendje

Hétfő:	18.00
kedd:	7.00
szerda:	18.00
csütörtök:	18.00
péntek:	7.00
szombat:	7.00; 18.00 (elővételezett)
vasárnap:	7.30; 9.00; 10.30
Nagyarcsán február 12-én és 26-án lesz szentmise 11.30 -tól.	

Irodai órák a plébánián

hétfő:	15–18
szerda:	10–12
csütörtök:	10–12
péntek:	15–17

ÁLLANDÓ PROGRAMOK AZ EGYHÁZKÖZSÉGBEN

Helyszínek: ahol nincs jelezve, ott a plébánián van a program, T (templom)

- Hétfő: 10–12 **Baba–mama klub** 18.40–19.15 **bibliára** (T)
- Kedd: 15 órától engesztelő imaóra (T) A hónap 2. keddjén 20.15-től a **MÉCS** családközösség összejövetele.
- Szerdán 17 órára a kisiskolásokat, 18 órára a felsősöket várjuk a **plébániai hittanra**, akik iskolájukban nem tudnak hittant tanulni. az esti szentmise után **rózsafüzér** közös imádkozása (T)
- Csütörtök: 17.30 **szentségimádás** (T) az esti szentmise után **rózsafüzér** közös imádkozása (T)
- Péntek: 16–18 **ifjúsági klub**; 17–18 **bérmálkozási oktatás**. 17 órától **volt bérmálkozók** ifjúsági hittanja 19–20 **felnőtt hittan** kéthetente
- Szombat: 10–12 **oratórium** 17 órától **középiskolások klubja** 17 órától **rózsafüzér** közös imádkozása (T)
- Vasárnap: 18.00–19.30 a **Vivace** Kórus próbája; **Kalász** összejövetel a hónap 2. vasárnapján

Február 18-án szombaton gyerekfarsang lesz a plébánián. 16-19-ig a kicsiknek és 19 órától a középiskolásoknak

A rejtvény megfejtése:

GYERTYASZENTELŐ

JÉZUS NYOMÁBAN A SZENTFÖLDÖN

Miért is megy az ember zarándokútra? A válasz nem bonyolult. A hit, remény és a szeretet megerősítése a cél.

Vannak az ember életében hullámvölgyek, mikor a hétköznapi élet gondoljai megingatják hitében. Akad olyan is, akit a kíváncsiság visz. Sokan mondják, hogy minek, de észre kell venni a köztünk élő angyalokat, mert nincsenek véletlenek. Jeruzsálem az a hely, ahol Jézus élt, tanított, gyógyított és meghalt értünk. Nem csak a hitélet központja számos vallásnak, de történelmi jelentőséggel is bír. Nem szükséges útra kelni ahhoz, hogy valaki vallásos legyen, de van, akinek szüksége van arra, hogy útra keljen, és úgy legyen vallásos.

Boldogok, akik nem látnak, és mégis hisznek. Igaz!

Kevés időt szentelünk lelki életünknek. Megint csak Jézus szavai jutnak az eszembe: Add meg a császárnak, ami a császáré és Istennek, ami az Istené!

Saját életemből tudom, mennyire nehéz ezt a napi életben megvalósítani. Mi az igaz? Embernek és kereszténynek lenni, vagy kereszténynek és csak utána embernek? Ezt a kérdést tette fel *Boronkai József* atya, aki a szentföldi zarándokutunkat lelkileg és fizikailag vezette. József és Tibor atyák szentmiséi, példabeszédei nagy tanulsággal szolgáltak. Vannak életünkben jó és rossz döntések. A zarándokút melletti döntés a legjobb döntés volt. Ez sem véletlen, mert abban a

pillanatban, ahogy kimondtuk, igen megyünk – mert egyezett Jézus akaratával –, elutazhattunk. Minden segítséget megkaptunk, így családunkból ketten is el tudtunk menni. Jó érzéssel töltött el, hogy Jézus életét nem csak a Bibliából olvasva, hanem személyesen is követhettük. Zarándoktársainkat jobban megismerve kiderült, valamennyien reménykedve, várakozással készültünk erre az útra, mely sok lánivalóval és hitünk megerősödésével ajándékozott meg bennünket. Örömmünket fokozta, hogy a Tábor hegyén Székely János püspök atya által vezetett csoporttal is találkoztunk. A találkozás egy közös imádsággal, a Himnusz eléneklésével és püspöki áldással zárult. Megható és örömteli találkozás volt. A Miatyánk templomban járva a miatyánk jelentőségét, mint Jézus tanítását elemelve és annak értelemeszerű imádkozását tanította. Ne megszokásból, hadarva imádkozzuk! Az imádságok mélyebb megértéséhez is szükségünk volt erre az útra, mert ott szembesült az ember a szavak jelentőségével.

Ez a zarándokút áldozatvállalással, lemondással járt sokunk részéről, de a kegyelem, amiben részesültünk megfizethetetlen. Az anyagi világban csak átutazók vagyunk, a lelki értékeket visszük tovább. Mindenki szívében szülessen meg a kis Jézus!

Bagi Péterné, Varga Pisti

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség

Alapító: Somlai József c. apát; Felelős kiadó: Görbe József plébános

Főszerkesztő: Lauer Tamás; Korrektúra: Bíró Ildikó; Készült 400 példányban
A plébánia címe: 2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: 06 (30) 640–1359

Web: <http://kistarcsa.plebania.hu>; E-mail: kistarcsa@communio.hu